គម្រោងអាជីវកម្មដំណាំត្រសក់ផ្អែម ក្នុងផ្ទះសំណាញ់

MUSK MELON CULTIVATION IN NET HOUSE

រៀបចំដោយ

គណៈកម្មការគាំទ្រគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃ

ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងកសិកម្ម (អេ.អ.ឌី.ប៊ី)

ខែតុលា ឆ្នាំ២០២៣

មាតិកា

១-សេចក្តីផ្តើម ១

២-ការអនុវត្តការដាំដុះ ១

២.១ ការជ្រើសរើសពូជ ១

២.២ រដូវកាលដាំដុះ ១

២.៣ ការរៀបចំដី ១

២.៤ ការរៀបចំប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដំណក់ទឹក និងការគ្របរង ២

២.៥ ការដាំកូន ២

២.៦ ការរៀបចំចំណារ និងទ្រើង ៣

២.៧ ការថែទាំ ៣

ក. ការតាក់តែងមែក ៣

ខ. ការជ្រើសរើសផ្លែ ៣

គ. ការចងផ្លែ ៤

ឃ. ការដាក់ជី ៤

២.៨ ការគ្រប់គ្រងសត្វល្អិត និងជំងឺ ៤

ក. សត្វល្អិត វិធានការការពារ កម្ចាត់ ៤

ខ. ជំងឺ និងវិធានការការពារ ព្យាបាល ៥

២.៩.អាយុកាលដាំដុះ និងការប្រមូលផល ៨

៣-តម្រូវការទុនដំបូងក្នុងការដាំដុះដំណាំត្រសក់ផ្អែម ក្នុងផ្ទះសំណាញ់ ២៥០ ម៉ែត្រការ៉េ ៨

៤-ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចលើការដាំដុះដំណាំត្រសក់ផ្អែម ក្នុងផ្ទះសំណាញ់ ២៥០ ម៉ែត្រការ៉េ ៩

៥-លទ្ធភាពចំណេញផ្អែកលើបម្រែបម្រួលទិន្នផល ១០

៦-ខ្សែច្រវាក់តម្លៃ ១០

៧-ហានិភ័យ ១១

៨-សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ១១

១-សេចក្តីផ្តើម

ត្រសក់ផ្អែមជាដំណាំថ្មីមួយប្រភេទដែលទើបនាំចូលគ្រាប់ពូជមកដាំដុះនៅកម្ពុជា។ បច្ចេកទេសដាំដុះ ថែទាំប្រភេទដំណាំមួយនេះគឺនៅមានកម្រិតនៅឡើយ។ កសិករនៅតំបន់មួយចំនួនបានចាប់ផ្តើមដាំដុះត្រសក់ផ្អែម ពីព្រោះមានតម្រូវការទីផ្សារ និងមានតម្លៃថ្លៃសមរម្យ។ ការពិពណ៌នាជាច្រើនបានបង្ហាញថា ផ្លែត្រសក់ផ្អែមមានរសជាតិឆ្ងាញ់ (ត្រសក់ទុំ) មានអាហារូបត្ថម្ភសម្បូរបែប ថែមទាំងផ្តល់នូវអត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើនសម្រាប់សុខភាពដល់អ្នកបរិភោគទៀតផង។

២-ការអនុវត្តការដាំដុះ

២.១.ការជ្រើសរើសពូជ÷ ត្រសក់ផ្អែម មានពូជច្រើនប្រភេទដែលនាំចូល ហើយពុំអាចទុកពូជបន្តបានទេ (ពូជកូនកាត់/Hybrid-F1)។ ពូជដែលមានរសជាតិឆ្ងាញ់ និងពេញនិយមនៅលើទីផ្សារកម្ពុជានាពេលបច្ចុប្បន្ន គឺពូជត្រសក់ផ្អែមសំណាញ់ខៀវ (Green net melon)។

២.២.រដូវកាលដាំដុះ÷ ត្រសក់ផ្អែមអាចដាំបានគ្រប់រដូវកាលដោយដាំដុះក្នុងផ្ទះសំណាញ់។ រីឯនៅលើទីវាលកសិករអាចដាំដុះបានចាប់ពីខែវិច្ឆិកា ដល់ខែកុម្ភៈ ដោយរំពឹងការប្រមូលផលនៅអំឡុងខែមករា ដល់ខែមេសា។ ត្រសក់ផ្អែម ជាដំណាំដែលត្រូវការពន្លឺថ្ងៃ ហើយងាយរងការបំផ្លាញពីជំងឺ សត្វល្អិត និងដីជាំទឹក។

២.៣.ការរៀបចំដី÷ គឺជាដំណាក់កាលសំខាន់សម្រាប់ដំណាំត្រសក់ផ្អែម។ ការរៀបចំដីបានល្អធ្វើឱ្យកូនត្រសក់មានសុខភាពល្អ មិនងាយរងនូវជំងឺនានា ជាពិសេសជំងឺលើឫសដំណាំ។ កសិករត្រូវភ្ជួរដីឱ្យម៉ដ្ឋល្អពី ២-៣សារ និងហាលដីរយៈពេលពី ១០-១៥ថ្ងៃ។ ក្រោយពីហាលដីរួចត្រូវយកជីកំប៉ុស្តិ៍គោកចំនួន ០.៥គ.ក/ម៉ែ^{២} ប្រើជីទ្រាប់បាត ២០-២០-១៥+TE ចំនួន ១៦ក្រាម/ម៉ែ^{២} ទៅបាចហើយរាស់លុប ទើប

លើកជារងដោយប្រើគម្លាតពីពាក់កណ្ដាលរងមួយទៅពាក់កណ្ដាលរងមួយ ១.៣-១.៥ម៉ែត្រ ទទឹងរង ០.៨ ម៉ែត្រ និងកម្ពស់រងពី ០.២០-០.៣០ម៉ែត្រ។

២.៤. ការរៀបចំប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដំណក់ទឹក និងការគ្របរង៖ ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធដំណក់ទឹកដើម្បីកាត់បន្ថយកម្លាំងពលកម្ម និងគ្រប់គ្រងទឹកបានល្អតាមតម្រូវការលូតលាស់របស់ដំណាំត្រសក់ផ្អែម។ កសិករត្រូវដាក់ទុយោដំណក់ទឹកលើរង ដោយដាក់ផ្នែកដែលមានរន្ធមកខាងលើ។ បន្ទាប់មកកសិករអាចគ្របរងដោយចំបើង ឬស្លឹករុក្ខជាតិស្ងួត ឬកៅស៊ូគ្របរង ដើម្បីជួយរក្សាសំណើមដី ការហូរច្រោះរង និងការពារស្មៅដុះ។ កសិករត្រូវប្រើកៅស៊ូគ្របរងដោយយកផ្នែកខ្មៅផ្កាប់ចុះក្រោម និងយកបន្ទះឬស្សីតូចៗដោតភ្ជាប់នឹងដីឬកាយដីកប់លុបជើងថង់ប្លាស្ទិកគម្របរង។ កសិករត្រូវគ្របរងយ៉ាងតិច ៧ថ្ងៃមុនដាំកូនដំណាំ ដើម្បីឱ្យងាប់ស្មៅ និងកម្ចាត់សត្វល្អិតដែលមាននៅក្នុងដីនៃរងដំណាំ។

២.៥. ការដាំកូន៖ ដំបូងត្រូវយកគ្រាប់ពូជមកបណ្ដុះក្នុងថាសបណ្ដុះរយៈពេល ៩-១២ ថ្ងៃ ទើបដកមកដាំក្នុងរងដំណាំដែលបានរៀបចំរួចរាល់។ បីថ្ងៃមុនដាំដុះត្រូវស្រោចស្រពលើរងឱ្យជោកផ្អែតទឹកដោយលាយជាមួយថ្នាំកម្ចាត់ជំងឺផ្សិត មេតាឡាក់ស៊ីល (Metalaxyl) ដើម្បីការពារជំងឺផ្សិត។

ពេលវេលាដាំកូនដំណាំដែលល្អបំផុត គឺនៅពេលរសៀល (ចាប់ពីម៉ោង ៣ល្ងាចទៅ) ដោយមានចន្លោះគុម្ពពី ៦០-៧០ស.ម ពីរជួរក្នុងមួយរង (ដាំម៉ុំចង្ក្រាន) ដើម្បីឱ្យត្រសក់ផ្អែមអាចស្រូបជីជាតិ និងលូតលាស់បានល្អ។ ទំហំដី ២៥០ម៉^{២} ត្រូវដាំកូនដំណាំត្រសក់ផ្អែមចំនួន៥០០ដើម ដោយបូកបន្ថែមការបាត់បង់ ១០% ដូច្នេះកសិករត្រូវការកូនដំណាំសរុបចំនួន ៥៥០ដើម។

២.៦. ការរៀបចំចំណារ និងទ្រើង÷ គួរធ្វើឡើងភ្លាមបន្ទាប់ពីដាំកូនដំណាំរួច ដើម្បីកុំឱ្យប៉ះពាល់ដល់សុខភាពកូនត្រសក់។ ចំណារទ្រើងធ្វើពីបង្គោលឈើ ឬឫស្សីដោយដោតជាជួរ និងប្រើខ្សែនីឡុងចងជាទ្រើង សម្រាប់ដើមត្រសក់ផ្អែមតោងរុំឡើង។

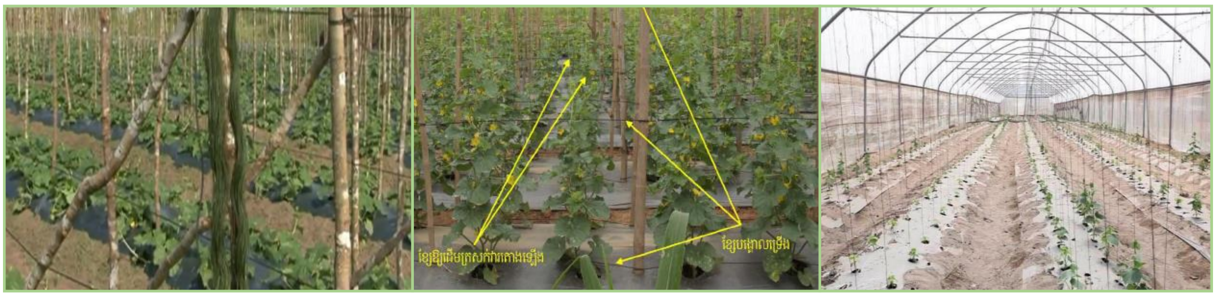

២.៧. ការថែទាំ÷ ត្រូវស្រោចទឹកក្នុងមួយថ្ងៃ២ដង គឺនៅពេលព្រឹក និងពេលរសៀលផ្អែកលើសំណើមដីដោយប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធដំណក់ទឹក(មិនត្រូវការទឹកជោគជាំនោះទេ)។ ដំណាំត្រសក់ផ្អែមជាដំណាំងាយជួបបញ្ហាជំងឺ និងសត្វល្អិត ដែលត្រូវការពារថែទាំច្រើន។

ក. ការតាក់តែងមែក÷ ត្រសក់ផ្អែមក្នុងមួយដើមតម្រូវទុកតែមួយផ្លែ ដូចនេះការតាក់តែងមែក និងធ្វើខ្នែងជាការងារសំខាន់សម្រាប់ជោគជ័យក្នុងផលិតកម្មផងដែរ។ ក្រោយដាំបាន១២ថ្ងៃ កសិករចាប់ផ្តើមកាត់ពីខ្នែងទី១ ដល់ខ្នែងទី៨ ត្រូវរក្សាខ្នែងទី ៩ដល់ទី១២ សម្រាប់ជ្រើសរើសផ្លែ ហើយខ្នែងបន្ទាប់ត្រូវកាត់ចេញរហូតដល់ខ្នែងចុងក្រោយ។ បន្ទាប់មកត្រូវកាត់ត្រួយនៅពេលមានស្លឹកចាប់ពីទី២១-២៥ អាស្រ័យលើសុខភាពដំណាំ ដែលអាចមានកម្ពស់ដើមពី ១.៦-១.៨ម៉ែត្រ។

ខ. ការជ្រើសរើសផ្លែ÷ ធ្វើឡើងពីពេលដំណាំត្រសក់មានអាយុចាប់ពី ៣០-៣៥ថ្ងៃ។ ផ្កាញីដែលចេញនៅខ្នែងទី៩-១២ត្រូវរក្សាទុកឱ្យបង្កកំណើតកាន់ជាក្តិប។ ក្តិបដែលកាន់មានពណ៌បៃតងស្រស់ ឯផ្កាខាងចុងក្តិបប្រែពណ៌ហើយក្រៀម។ ក្នុង១ដើមត្រូវរក្សាទុកក្តិបយ៉ាងតិច៣ រហូតដល់ទំហំដែលអាចពិនិត្យឃើញថា ជាក្តិបល្អ មានរាងទ្រវែងបន្តិច គ្មានជំងឺ មិនមានស្នាមប្រេះ ឆ្នូត និងសត្វទិចឬបំផ្លាញ។ ក្រោយមកត្រូវរក្សាក្តិបតែ១ដែលល្អ ដោយកាត់ក្តិបផ្សេងៗនិងខ្នែងលាស់ថ្មីចេញពីដើម ដើម្បីទុកសារធាតុ

ចិញ្ចឹមផ្លែឱ្យលូតលាស់ធំល្អ។ បន្ទាប់ដែលត្រសក់ឱ្យតោងខ្សែទ្រើង នៅពេលដើមត្រសក់ចេញផុតស្លឹកទី២៣ ឬ២៥ ត្រូវកាត់ចេញ ឬក្រៀវចុងត្រសក់ចោលដើម្បីឱ្យដើមត្រសក់មានធាតុចិញ្ចឹម និងមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បំប៉នផ្លែរហូតដល់ទុំ។

គ. ការចងផ្លែ÷ បន្ទាប់ពីសម្រេចទុកផ្លែចុងក្រោយហើយ ក្តិបដទៃត្រូវកាត់ចេញ។ ចំពោះផ្លែដែលរក្សាទុកត្រូវចងព្យួរបន្តោងនឹងខ្សែទ្រើងដើម្បីជួយទប់ផ្លែ ការពារផ្លែកុំឱ្យប៉ះកៅស៊ូគ្របរងដែលអាចធ្វើឱ្យផ្លែរលួយ មានស្នាម ឬក្រិនផ្នែកខាងក្រោមនៃផ្លែ។

ឃ. ការដាក់ជី÷ នៅដំណាក់កាលដំបូងគប្បីប្រើប្រាស់ជីដែលជំរុញដល់ការលូតលាស់ឫស និងដើម (អាសូត និងផូស្វ័រ)។ នៅពេលដំណាំជិតចេញផ្កាត្រូវបង្កើនជីជំរុញផ្កា ផ្លែ (ប៉ូតាស្យូម កាល់ស្យូម និងម៉ាញ៉េស្យូម) និងជីសារធាតុចិញ្ចឹមផ្សេងទៀត ដើម្បីបង្កើនទិន្នផល។

២.៨. ការគ្រប់គ្រងសត្វល្អិត និងជំងឺ÷ ជាទូទៅដំណាំត្រសក់ផ្អែមតែងជួបប្រទះជំងឺ និងការបំផ្លាញពីសត្វល្អិតចង្រៃផ្សេងៗដែលអាចមានផលប៉ះពាល់អាក្រក់ដល់ផ្លែត្រសក់។ ការថែទាំ និងការតាមដានពិនិត្យមើលដំណាំត្រសក់ផ្អែមជាប្រចាំគឺជាការងារចាំបាច់បំផុត។

ក. សត្វល្អិត វិធានការការពារ កម្ចាត់÷

សត្វល្អិតដែលតែងជួបប្រទះលើដំណាំត្រសក់ផ្អែមមានដូចជា÷

-អណ្តើកមាស ពីងពាងក្រហម រុយស រុយទិចផ្លែ ស្រឹង បំផ្លាញពីដំណាក់កាលកូនដំណាំ រហូតដល់ដំណាក់កាលផ្លែ។

-ដង្កូវស៊ីញៀ ដង្កូវស៊ីត្រួយ ដង្កូវមេអំបៅ ដង្កូវមូរស្លឹក...ជាដើម។ ពួកវាស៊ីបំផ្លាញត្រួយ និងស្លឹក ចាប់ពីដំណាក់កាលកូនរហូតដល់ដំណាក់កាលមានផ្លែ ។

-សត្វល្អិត ទ្រីប ចៃ ជញ្ជក់រុក្ខរស ស្លឹកត្រួយខ្ចី ផ្កា ហើយបង្ករោគ និងចម្លងជំងឺវីរុស (ស្លឹករួញ ក្រិន) ធ្វើឱ្យដើម និងស្លឹកត្រសក់ក្រិនរួញក្រញាញ់ ហើយជួនកាលប្រេះក្លិប ឬផ្លែខ្ចី។ ចំពោះផ្លែត្រសក់នៅជាប់ដើមដែលមានជំងឺ មើលពីខាងក្រៅមានលក្ខណៈធម្មតា ប៉ុន្តែគុណភាពត្រូវបាត់បង់ (ទុំមុនអាយុ រសជាតិសាប ឬមិនសូវផ្អែម សាច់ទន់មិនស្រួយ គ្មានក្រឡាសំណាញ់...)។

-ត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការបិទ-បើកទ្វារចេញចូល និងជម្រះស្មៅនៅជុំវិញផ្ទះសំណាញ់ដែលជាជម្រកសត្វល្អិតចង្រៃ។

-ដាក់អន្ទាក់ចាប់សត្វល្អិត ទ្រីប ដោយប្រើផ្ទាំងក្រដាសអន្ទាក់ស្អិត

-ប្រើប្រាស់ថ្នាំកសិកម្មកម្ចាត់សត្វបំផ្លាញលើដំណាំមានដូចជា÷

- អាបាមិចទីន (Abamectin) កម្ចាត់ពីងពាងក្រហម
- ស្ពីណឺតូរ៉ាម បូកជាមួយ មេថូស៊ីហ្វេនណូសាយ (Spinetoram + Methoxyfenozide) កម្ចាត់ដង្កូវរយ ដង្កូវស៊ីត្រួយ និងដង្កូវស៊ីញៀ។
- អ៊ីមមីដាក្លព្រីដ (Imidacloprid) កម្ចាត់ចៃ ទ្រីប រុយស ស្រឹង និងដង្កូវស៊ីញៀ។
- ភីមេត្រូស៊ីន (Pymetrozine) កម្ចាត់ចៃ
- អេម៉ាមិចទិន ប៊ិនសូអាត (Emamectin Benzoate) កម្ចាត់ទ្រីប ដង្កូវស៊ីត្រួយ និងដង្កូវរយ។
- ក្លរ៉ង់ត្រានីលីប្រូល (Chlorantraniliprole) កម្ចាត់ដង្កូវរយ

ខ. ជំងឺ និងវិធានការការពារ ព្យាបាល÷ ត្រសក់ផ្អែមតែងជួបប្រទះជំងឺមួយចំនួនដូចខាងក្រោម÷

ជំងឺអង់ត្រាក់ណូស (Anthracnose)÷ រោគសញ្ញាសំខាន់ៗរបស់វារួមមាន÷ ស្លឹកចាប់ផ្តើមលេចចេញស្នាមអុជមូលៗហើយប្រែជាពណ៌លឿង។ នៅលើផ្លែមានស្នាមអុជមូល ក្រៀមផតចូលក្នុងសាច់ផ្លែ។ នៅលើដើមមានស្នាមជាំឬដំបៅ ហើយធ្វើឱ្យដើម និងស្លឹកស្រពោន។

ជំងឺ Downy Mildew និងជំងឺ Powdery Mildew÷ បង្កឡើងដោយពពួកផ្សិតដែលកសិករច្រើនតែជួបប្រទះនៅដំណាក់កាលផ្លែ។ កើតមាននៅលើស្លឹកត្រសក់ ដែលប្រែពណ៌ពីបៃតងចាស់ទៅលឿងទុំយ៉ាងឆាប់រហ័ស និងផ្នែកខាងក្រោមនៃស្លឹកមានចេញជាម្សៅ។

ជំងឺរលាកគល់កូនដំណាំ (Damping Off)÷ កូនដំណាំតូចៗ ដួលទាំងនៅស្រស់ ដោយនៅផ្នែកគល់មានពណ៌ត្នោត ឬខ្មៅហើយរលួយ ដែលងាយឆ្លងពីដើមមួយទៅដើមមួយ។

ជំងឺរលាកចេញជ័រ (Gummy Stem Blight)÷

ជំងឺហ្វូហ្សារីយ៉ូមស្រពោន (Fusarium Rot, Fusarium Wilt)÷ គឺជាជំងឺផ្សិតប៉ះពាល់ដល់ជាលិការុក្ខជាតិដែលបណ្តាលឱ្យឫសដំណាំរលួយ មិនលូតលាស់ ស្លឹកនិងផ្លែដំណាំប្រែជាស្រពោន និងងាប់។

ជំងឺរលាកដើមក្លែរ៉ូទីញ្ញូមរូលស៊ី (Southern Blight/White Mold)÷

ជំងឺបាក់តេរីរលួយស្អុយផ្លែ (Bacterial Fruit Blotch) ÷

ជំងឺបាក់តេរីរទុះស្លឹក (Angular Leaf Spot)÷

វិធានការពារ និងព្យាបាល÷

- លាយល្បាយដីបណ្តុះកូនឱ្យបានល្អ ដោយលីងឬចំហុយដីសម្លាប់មេរោគផ្សិត
- ប្រើប្រាស់ពូជធន់នឹងជំងឺនេះ
- ជ្រើសរើសទីតាំងដែលមានចរន្តខ្យល់បក់ល្អ និងជៀសវាងម្លប់ដើមឈើធំៗ

- ជៀសវាងដាច់ខាតការស្រោចទឹក តាមវិធីបាញ់ពីលើស្លឹក សំណើមច្រើន
- ជៀសវាងការស្រោចទឹកនៅពេលព្រលឹមពេក នៅពេលដែលស្លឹកមានសំណើមដោយទឹកសន្សើម និងនៅពេលល្ងាចពេក នៅពេលដែលស្លឹកមិនមានលទ្ធភាពក្នុងការសម្ងួតផ្ទៃរបស់វាមុនពេលមានសំណើម
- រក្សាបរិមាណជីជាតិអាសូតក្នុងកម្រិតសមស្របត្រូវការរបស់ដំណាំ
- ប្រើថ្នាំកសិកម្មការពារឬព្យាបាល មានដូចជា÷ មេតាឡាក់ស៊ីល (Metalaxyl) ខប់ពើ អ៊ុកស៊ីក្លរីដ (Copper Oxychloride) ខប់ពើ ហ៊ីដ្រុកស៊ីដ (Copper Hydroxide) ឌីហ្វិណូកូណាហ្សូល (Difenoconazole) អាហ្សូស៊ីស្ត្រូប៊ីន (Azoxystrobin) ឬធីរ៉ាម (Thiram) ។

២.៩.អាយុកាលដាំដុះ និងការប្រមូលផល÷

-អាយុកាលបណ្តុះកូនត្រូវប្រើប្រាស់រយៈពេលពី ៩ ដល់ ១២ថ្ងៃ

-ដាំពី ១-២ជួរក្នុងមួយរងដំណាំ

-ចន្លោះគុម្ព ៦០-៧០ស.ម

-ដាំ៣វដ្តក្នុងមួយឆ្នាំ

-រយៈពេលដាំដុះ ៦៥-៧៥ថ្ងៃ/វដ្ត

ត្រសក់ផ្អែមជាដំណាំដែលមិនប្រកាន់រដូវដាំដុះ ប៉ុន្តែជាដំណាំមិនត្រូវការទឹកភ្លៀង និងការស្រោចស្រពទឹកជោគជាំនោះទេ។ ជាទូទៅ ដំណាំត្រសក់ផ្អែមអាចប្រមូលផលបាននៅអាយុ ៦៥-៧៥ថ្ងៃក្រោយការដាំ(អាស្រ័យលើពូជ)។ ដើម្បីឱ្យត្រសក់មានរសជាតិផ្អែមល្អ គួរផ្តាច់ទឹក ឬឈប់ស្រោចទឹកមុនពេលប្រមូលផលយ៉ាងតិច៣ថ្ងៃ បើផ្តាច់ទឹកយូរពេកអាចធ្វើឱ្យដើមស្វិត និងប៉ះពាល់ដល់រសជាតិត្រសក់។ ត្រសក់ផ្អែមអាចរក្សាផ្លែបានពី ៣-៥ថ្ងៃ នៅទីត្រជាក់ ក្នុងកេស ឬទូទឹកកក ដែលធ្វើឱ្យផ្លែត្រសក់កាន់តែមានរសជាតិផ្អែម និងក្រអូប។

៣-តម្រូវការទុនដំបូងក្នុងការដាំដុះដំណាំត្រសក់ផ្អែម ក្នុងផ្ទះសំណាញ់ ២៥០ ម៉ែត្រការ៉េ

បរិយាយ	**ចំនួនទឹកប្រាក់ (រៀល)**
ចំណាយលើការដាំដុះ-ថែទាំ	1,009,000
ចំណាយលើប្រព័ន្ធស្រោចស្រព និងសម្ភារៈផ្សេងៗ	12,454,000
សរុប	13,463,000

៤-ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចលើការដាំដុះដំណាំត្រសក់ផ្អែម ក្នុងផ្ទះសំណាញ់ ២៥០ ម៉ែត្រការ៉េ

-បទពិសោធន៍÷ ការដាំដុះរបស់កសិករនៅស្រុករតនៈមណ្ឌល ខេត្តបាត់ដំបង

-ទិន្នផលទទួលបានពី ៦៥%-៨៥% ឬពី ៥៥៣-៧២៣គីឡូក្រាមនៃ៥០០ដើម (ជាមធ្យមមួយផ្លែមានទម្ងន់ ១.៧ គីឡូក្រាម)

-តម្លៃកំណត់ក្នុងកុងត្រា÷ ៦ ០០០ រៀល/គ.ក

បរិយាយ	**ឯកត្តា**	**ចំនួន**	**តម្លៃ/ឯកត្តា**	**ទឹកប្រាក់**	**ចំនួនសារ**	**ទឹកប្រាក់សរុប**
១-ចំណូលពីការលក់	គ.ក	638	6,000	3,828,000		**3,828,000**
២-ចំណាយសរុប = ចំណាយប្រែប្រួល + ចំណាយមិនប្រែប្រួល						**1,892,389**
២.ក-ចំណាយប្រែប្រួលសរុប						**1,009,000**
ការរៀបចំដី (ភ្ជួរ និងលើករង)	វគ្គ	1	80,000	80,000		80,000
ពូជ	កញ្ចប់	2	16,000	32,000		32,000
ជីកំប៉ុស្តិ៍ កំបោរស	វគ្គ	1	150,000	150,000		150,000
ជីគីមី (N-P-K-Ca-Mg)	គ.ក	20	4,100	82,000		82,000
ថ្នាំគីមី (សត្វល្អិត ជំងឺ និងជីបំប៉ន)	វគ្គ	1	100,000	100,000		100,000
ប្រេងឥន្ធនៈ(សាំង/ម៉ាស៊ូត)	លីត្រ	35	5,000	175,000		175,000
កម្លាំងពលកម្ម	វគ្គ	1	270,000	270,000		270,000
ការប្រមូលផល/វេចខ្ចប់	វគ្គ	1	120,000	120,000		120,000
២.ខ-ចំណាយមិនប្រែប្រួលសរុប				**12,454,000**		**883,389**
ផ្ទះសំណាញ់ (៥ឆ្នាំ)	ម៉ែត្រការ៉េ	250	45,000	11,250,000	15	750,000
ម៉ាស៊ីនបូមទឹក (៥ឆ្នាំ)	គ្រឿង	1	400,000	400,000	15	26,667
ប្រព័ន្ធដំណក់ទឹក (២ឆ្នាំ)	ដុំ	1	80,000	80,000	6	13,333
ទុយោ (៥ឆ្នាំ)	ដើម	10	7,000	70,000	15	4,667
កៅស៊ូគ្របរង (១ឆ្នាំ)	ដុំ	1	80,000	80,000	3	26,667
សំណាញ់ទ្រើង (៣ឆ្នាំ)	ដុំ	7	10,000	70,000	9	7,778
បង្គោលឈើ (២ឆ្នាំ)	ដើម	170	500	85,000	6	14,167

ខ្សែខ្មៅ (២ឆ្នាំ)	គ.ក	2	7,000	14,000	6	2,333
រោងបណ្ដុះកូន (៣ឆ្នាំ)	រោង	1	100,000	100,000	9	11,111
ថាសបណ្ដុះកូន (២ឆ្នាំ)	ថាស	5	2,000	10,000	6	1,667
សំណាញ់បន្ទយកំដៅ (៥ឆ្នាំ)	ដុំ	0.5	200,000	100,000	15	6,667
កញ្ច្រែងប្រមូលផល (៥ឆ្នាំ)	កញ្ច្រែង	3	25,000	75,000	15	5,000
ធុងបាញ់ថ្នាំ ២០លីត្រ (៣ឆ្នាំ)	ធុង	1	120,000	120,000	9	13,333
៣-ចំណេញសរុប						**1,935,611**
ថ្លៃដើម/គ.ក						2,966.13
ចំណេញ/គ.ក						3,033.87

៥-លទ្ធភាពចំណេញផ្អែកលើបម្រែបម្រួលទិន្នផល ÷ (ក្នុងផ្ទះសំណាញ់ ២៥០ ម៉ែត្រការ៉េ)

- ទិន្នផលទាបបំផុត ៦៥% ឬ ៥៥៣គ.ក/៥០០ដើម
- ទិន្នផលមធ្យម ៧៥% ឬ ៦៣៨គ.ក/៥០០ដើម
- ទិន្នផលខ្ពស់បំផុត ៨៥% ឬ ៧២៣គ.ក/៥០០ដើម

ទិន្នផល គ.ក	តម្លៃ រៀល/គ.ក	ចំណូល រៀល	ចំណាយ រៀល	ចំណេញ-ខាត	
				រៀល	%ធៀបចំណាយ
553	6,000	3,318,000	1,892,389	1,425,611	75%
638	6,000	3,828,000	1,892,389	1,935,611	102%
723	6,000	4,338,000	1,892,389	2,445,611	129%

៦-ខ្សែច្រវាក់តម្លៃ÷

កសិករលក់ ៦,០០០៛/គ.ក - ថ្លៃដើម២,៩៧០៛/គ.ក = ចំណេញ ៣,០៣០៛/គ.ក

ឈ្មួញបោះដុំ ៨,០០០៛/គ.ក (ថ្លៃដឹកជញ្ជូន ៥០០៛/គ.ក) ចំណេញ ១,៥០០៛/គ.ក

អ្នកលក់រាយ ១៥,០០០៛/គ.ក (ជួលតូប និងខូចខាត៣,០០០៛/គ.ក) ចំណេញ ៤,០០០៛/គ.ក

៧-ហានិភ័យ ÷

តាមរយៈនៃការចុះសិក្សាផ្ទាល់ពីបទពិសោធន៍លើការដាំដុះត្រសក់ផ្អែមរបស់កសិករនៅស្រុករតនៈមណ្ឌល ខេត្តបាត់ដំបង ហានិភ័យដែលអាចកើតមានជាយថាហេតុលើដំណើរការដាំដុះដែលនាំឱ្យទិន្នផលមានការធ្លាក់ចុះ គឺបញ្ហាជំងឺផ្សិត បាត់តេរី និងវីរុស ដោយសារទឹកភ្លៀងនៅដើមរដូវវស្សា។ ដើម្បីកាត់បន្ថយ និងគ្រប់គ្រងបញ្ហាខាងលើនេះ កសិករត្រូវមានវិធានការគ្រប់គ្រងកម្រិតទឹកស្រោចស្រពឱ្យបានសមស្រប និងប្រើប្រាស់ថ្នាំការពារជំងឺឱ្យបានទៀតទាត់។

៨-សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ត្រសក់ផ្អែមជាដំណាំចំណាយដើមទុនច្រើនក្នុងការដាំដុះ ថែទាំ តម្រូវឱ្យកសិករមានការប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់លើការគ្រប់គ្រងទឹក ជី សត្វល្អិត និងជំងឺ ហើយបញ្ហាទាំងនេះគឺអាចបំផ្លាញទិន្នផលត្រសក់ផ្អែមដល់ថ្ងៃប្រមូលផលតែម្តង។ ការគ្រប់គ្រងដំណាំត្រសក់ផ្អែមបានល្អ កសិករនឹងមានលទ្ធភាពចំណេញ និងជាផលិតផលដែលមានតម្រូវការទីផ្សារច្រើន ឬមានក្រុមហ៊ុនចុះកុងត្រាទទួលទិញលក់បន្តទៅផ្សារទំនើបផ្សេងៗ។

ប្រភពនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ÷

-កសិករដាំដំណាំត្រសក់ផ្អែម ស្រុករតនមណ្ឌល ខេត្តបាត់ដំបង

-ឯកសារបច្ចេកទេសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ